

[Undervisningsministeren.]

besvarer, og selv om det som nævnt udtrykkelig fremgik af åbningstalen, at der ville komme et lovforslag fra regeringen, skal forslaget ikke være uvelkomment, idet det bidrager til at belyse disse på flere områder ret ømtålige problemer. Forslaget bør dog behandles parallelt med det lovforslag, som regeringen vil fremsætte herom til foråret, og jeg slutter derfor med at stille forslag herom.

Bent Sørensen: Siden loven om styrelsen af kommunernes skolevæsen og af virksomhed efter lov om fritidsundervisning trådte i kraft, har den været udsat for en stor debat. Denne debat har i særdeleshed drejet sig om en kritik af selve loven. Begrundelserne for denne kritik har været mange, men i særdeleshed fra 4 områder er kritikken kommet — og det er dog trods alt et bredt område — nemlig kommunalbestyrelserne, forældrene, lærerne og fritidsområdet. Selve kritikken har strakt sig fra ønsket om bare at få en justering af loven til kravet om at få en helt ny lov. Fra interesseorganisationernes side har der ikke været tale om nogen gold kritik; den har udmærket sig ved ganske konkrete forslag til ændring af den gældende lov. Nogle af organisationerne er endnu ikke færdige med at drøfte eventuelle ændringer i den gældende lov, og alene dette er en grund til, at det kan være vanskeligt at behandle det konservative lovforslag i detaljer, hvorfor jeg også kun skal komme med nogle meget principielle bemærkninger.

Et gennemgående træk i den debat, der har været ført om skolestyrelsesloven, har været ønsket om en forenkling af hele administrationen på skole- og fritidsområdet, her ikke mindst en afskaffelse af høringsproceduren i forbindelse med f. eks. en skolebyggesag. Vi er fra socialdemokratiets side helt enige med forslagsstillerne om, at der bør ske en virkelig ændring på dette område. Det kan ikke være meningen, at en skolebyggesag skal igennem 42 behandlinger, inden skolen kan tages i brug. I den nugældende lov er der som sagt tale om en lang række høringsprocesser, og vi er i socialdemokratiet ikke store tilhængere af disse høringsforskrifter, da de som regel ikke har nogen praktisk betydning. Der må kunne findes frem til en metode, hvor de forskel-

lige instanser inddrages allerede på planlægningstidspunktet. Hvad nytter det, at skolekommission og fælleslærerråd får en byggesag til udtalelse fra kommunalbestyrelsen, når denne allerede har ladet en arkitekt udarbejde et forslag? Virkelig generelle ændringer vil der dér aldrig blive tale om. De fleste kommuner bruger i dag også den fremgangsmåde, at de inddrager de forskellige instanser i selve planlægningsfasen. Derfor må det være rigtigt, at dette udmøntes i et lovforslag.

Vi er i socialdemokratiet også af den mening, at så mange opgaver som overhovedet muligt skal løses af de organer, som har den direkte indflydelse på og kontakt med området. Vi er også enige med forslagsstillerne i, at det må være rigtigt, at kommunalbestyrelsens placering som øverste skolemyndighed i kommunen præciseres mere. Den nye kommunalreform bygger jo bl. a. på, at den enkelte kommune selv skal klare opgaverne med folkeskolen. Vi mener, at det er muligt for kommunerne at klare disse opgaver, og vi finder, at en række af de opgaver, som amterne i dag har på dette område, helt bør overlades til kommunerne.

Et andet gennemgående træk i debatten om ændring af loven har været ønsket om at styrke skolenævnene. Fra mange sider er der givet udtryk for, at den nugældende lovs § 27, som indeholder skolenævnenes beføjelser, kun er at betragte som en opremsning af nogle beføjelser, som der intet virkeligt indhold er i. Der er meget rigtigt i denne bedømmelse. Vi er da også enige i, at vi må finde frem til opgaver, som virkelig er relevante for skolenævnene. Vi er ikke overbevist om, at det lovforslag, der foreligger her, har fundet de rigtige opgaver til nævnene. Vi vil gerne have mulighed for at se noget nøjere på det og høre, hvad organisationerne siger, inden vi binder os. Men vort udgangspunkt vil være en styrkelse af nævnene.

I det konservative lovforslag går man ind for, at lærerne skal have stemmeret i skolenævnene. Vi må fra vor side advare mod dette. Vi må nemlig ikke forveksle skolenævnene med et og andet samarbejdsorgan for det ansatte personale ved skolevæsenet. Vi er enige med forslagsstillerne i, at elevernes indflydelse skal styrkes så meget som muligt, men vi er ikke sikre på, at den rig-